

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 176/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. R., B., zastúpeného advokátom JUDr. V. M., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 96/1991 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. apríla 2009 doručená sťažnosť M. R., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. V. M., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 96/1991 o náhradu škody.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

„Sťažovateľ je fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Dňa 29. 04. 1991 o 13. 40 hod. sa na K. ul. stala dopravná nehoda v dôsledku kolízie sťažovateľa s P. Č., na základe ktorej tento podal spolu s M. Č. (ďalej len navrhovatelia) návrh na náhradu škody vo výške 28.253,40,- Kčs. Návrh bol súdu doručený dňa 19. 06. 1991. Obvodný súd Bratislava III vyniesol dňa 16. 12. 1991 rozsudok, sp. zn. 11 C/96/1991, ktorým zaviazal sťažovateľa uhradiť P. a M. Č. sumu vo výške 8.250,- Kčs s 3% úrokom z omeškania od 19. 06. 1991 až do zaplatenia, pričom žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku sa obaja účastníci odvolali. Dňa 24. 11. 1992 Mestský súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

Nasledujúce pojednávanie bolo vytýčené až po takmer ôsmich rokoch, na 12. 04. 2000. Počas celého tohto obdobia sa vo veci nekonalo. Právny zástupca JUDr. B., ktorý sťažovateľa v tom čase zastupoval v tejto veci, žiadal o vytýčenie termínu, nakoľko súd nekonal niekoľko rokov, na základe čoho obdržal prípis zo súdu zo dňa 17. 05. 1995, v ktorom mu bolo oznámené, že až do vyriešenia personálneho obsadenia oddelenia, v ktorom sa predmetná vec vybavuje sa konať nebude. A ďalej ho požiadali, aby trpezlivo vyčkal bez ďalšej urgencie, kým sa uvedený personálny problém vyrieši.

Na pojednávaní dňa 21. 01. 2002 súd uznesením pripustil zmenu návrhu ohľadne úrokov z omeškania zo dňa 27. 04. 2000 nasledovne: Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi škodu 28.253,40,- Sk s 3 % rokom z omeškania od 19. 06. 2001 do 30. 04. 1995 a 17,6 % úrok z omeškania od 01. 05. 1995 až do zaplatenia. Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že po zistení pobytu navrhovateľov bude stanovený nový termín pojednávania.

Okresný súd Bratislava III rozhodol až 19. 10. 2006 a zaviazal sťažovateľa k náhrade škody vo výške 16.480,- Sk spolu s 3% úrokom z omeškania od 02. 08. 1991 do zaplatenia. Proti tomuto rozsudku sa odvolali navrhovatelia. Pojednávanie Krajský súd v Bratislave vytýčil až po vyše dvoch rokoch na deň 12. 03. 2009, kedy však sťažovateľ bol práceneschopný, čo aj riadne zdokladoval spolu s ospravedlnením neúčasti a žiadosťou

o odročenie. Ďalší termín, ktorý bol vytýčený na 16. 04. 2009 sa zmenil na 30. 04. 2009 z dôvodu neprítomnosti predsedníčky senátu.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal takýto nález:

„1. Základné právo M. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 96/91 bolo porušené.

2. M. R. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2.000 EUR (slovom dvetisíc euro), ktoré je mu Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť M. R. trovy konania v sume 207,47 EUR/ 6250,- Sk (2 x á 81,33 € + 2 x paušálna náhrada v roku 2009 á 6,95 € , t. j. 13,90 + 19 % DPH z odmeny advokáta vo výške 162,66 € , t. j. 30,91 €) na účet Advokátskej kancelárie JUDr. V. M., vedený v S., a. s. B., č. ú. ... do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v zákone o ústavnom súde. V prípade sťažovateľa je to namietanie zbytočných prietáhov v označenom konaní okresného súdu.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 212/06, IV. ÚS 103/07) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo.

Ústavný súd vzhľadom na uvedené posudzoval možnosť vyslovenia porušenia zbytočných prietáhov v konaní okresného súdu v súlade s týmto ustanovením a v súlade

so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 65/07, III. ÚS 149/04) tak, ako to žiadal sťažovateľ právne zastúpený v konaní pred ústavným súdom advokátom.

Okresný súd v namietanej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. 11 C 96/1991 rozhodol rozsudkom 19. októbra 2006, proti ktorému žalobcovia podali 19. decembra 2006 odvolanie (sťažovateľ je v tejto veci odporcom, pozn.) Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“). Krajský súd v konaní o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu vedenom pod sp. zn. 12 Co/130/2008 v čase prerokovania tejto sťažnosti na ústavnom súde právoplatne nerozhodol.

Z uvedených skutočností vyplýva, že okresný súd v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu, t. j. 30. apríla 2009, o jeho veci nekonal a nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania a prípadné prieťahy v ňom. Tento stav viedol ústavný súd k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Nad rámec odôvodnenia ústavný súd uvádza, že toto rozhodnutie o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa nemá povahu prekážky veci rozhodnutej, a teda dôvodu neprípustnosti nového návrhu v rovnakej veci (§ 24a zákona o ústavnom súde), ak v ďalšom návrhu už podmienky konania budú splnené (napr. v dôsledku zrušenia pôvodného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie označenému súdu).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2009